

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בזהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

לחבון דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - ויצא קנה.

וְכָל מַעֲשֵׂי לְאֹהֱ הֵם בְּנִסְתָּר, מִשּׁוּם שְׁהַעוֹלָם הֶעֱלִיזוּ
הוּא בְּנִסְתָּר וְלֹא בְּנִגְלָה, וּמִשּׁוּם כִּד לֹא נִזְכְּרָה מִיַּתְתָּהּ
שֶׁל לְאֹהֱ כְּמִיַּתְתָּהּ שֶׁל רַחֵל.

וּבֵּא וּרְאֵה שֶׁכִּד זֶה וְדָא, מִשּׁוּם שְׁהַעוֹלָם הֶעֱלִיזוּ כָּל
דְּבָרָיו בְּנִסְתָּר, וְהַעוֹלָם [הַעֲלִיזוּ] הִתְחַתָּן כָּל דְּבָרָיו
בְּנִגְלָה, מִשּׁוּם כִּד נִתְכַּסְּתָּה לְאֹהֱ בְּמַעֲרַת הַמִּכְכְּלָה,
וְרַחֵל בְּדֶרֶךְ הַגְּלוּיָהּ. זוּ בְּנִסְתָּר, וְזוּ בְּנִגְלוּי. וּבְנִסְתָּר
הַעוֹלָם הֶעֱלִיזוּ נְרָשָׁם, שְׁכַתּוּב וְתֵאמֶר לְאֹהֱ בְּאֲשְׁרֵי
כִי אֲשְׁרוּנִי בְּנוֹת, וּמִשּׁוּם כִּד קְרָאָה שְׁמוֹ אֲשֶׁר. וּמִשּׁוּם
כִּד הַכֵּל אֶחָד, שֶׁהָרִי הַכֵּל הוּא מִן הַעוֹלָם הֶעֱלִיזוּ. כִּד
גַּם, וּבְכֵל מְקוּם, שְׁנֵי עוֹלְמוֹת, זֶה בְּנִגְלָה וְזֶה בְּנִסְתָּר,
וְאֵנּוּ לֹא מְכַרְכִּים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱלֹא בְּשְׁנֵי
עוֹלְמוֹת, שְׁכַתּוּב בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַעוֹלָם וְעַד
הַעוֹלָם. מִשּׁוּם כִּד לְעוֹלָם הֶעֱלִיזוּ קוֹרְאִים הוֹי"א, וְלְעוֹלָם
הִתְחַתָּן קוֹרְאִים אֶת"ה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא בְּרוּךְ מִן הַעוֹלָם
הֶעֱלִיזוּ עַל יְדֵי הַצְּדִיק. זֶהוּ שְׁכַתּוּב בְּרוּךְ ה' מִצִּיּוֹן שְׁכַן
יְרוּשָׁלַם וְגו'. וְדָא מִצִּיּוֹן הוּא בְּרוּךְ. בֵּא רְאֵה, כְּמוֹ כֵּן
ה' ה' שְׁנֵי עוֹלְמוֹת הֵם, זֶה בְּנִגְלָה וְזֶה בְּנִסְתָּר, וְעַל כֵּן
מִפְּסִיק הַטַּעַם בְּתוֹכָם, וּמִהַעוֹלָם הַזֶּה וְעַד הַעוֹלָם הַזֶּה

הַכֵּל אֶחָד.

וְכָל עוֹבְדוֹי דְלְאֹהֱ בְּאֶתְכַסְיָא אֵינּוּ, בְּגִין דְּעֵלְמָא עֲלָאָה
אֵיחּוּ בְּאֶתְכַסְיָא, וְלֹא בְּאֶתְגְּלוּיָא, וּבְגִין כִּד לֹא אֲדַבֵּר
מִיַּתְתָּהּ דְלְאֹהֱ, כְּמִיַּתְתָּהּ דְרַחֵל.

וְתֵא הַזִּי, דְּהָכִי הוּא וְדָא. בְּגִין דְּעֵלְמָא עֲלָאָה, כָּל מַלּוּי
בְּאֶתְכַסְיָא, וְעֵלְמָא תִּתְאַה כָּל מַלּוּי בְּאֶתְגְּלוּיָא. בְּגִין כִּד,
אֶתְכַסְיָא לְאֹהֱ בְּמַעֲרַתָּה דְכַסְּלָתָא, וְרַחֵל בְּנִגְלוּיָא דְאִירְחָא,
דָּא בְּסִתְרָא, וְדָא בְּאֶתְגְּלוּיָא. וּבְאֶתְכַסְיָא עֲלָמָא עֲלָאָה
אֶתְרָשִׁים, דְּכַתִּיב, (בְּרַעֲשִׁית ל) וְתֵאמֶר לְאֹהֱ בְּאֲשְׁרֵי כִי
אֲשְׁרוּנִי בְּנוֹת, וּבְגִין כִּד קְרָאָה שְׁמִיָּה אֲשֶׁר. וּבְגִין דָּא,
כֵּלָא חַד, דְּהָא כֵּלָא הוּי מַעֲלָמָא עֲלָאָה. הָכִי נְגִי וּבְכֵל
אֶתְר, תִּרְוִי עֲלִמּוּי, דָּא בְּאֶתְגְּלוּיָא וְדָא בְּאֶתְכַסְיָא. וְאֵנּוּ
לֹא מְכַרְכִּינּוּ לְקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אֱלֹא בְּתִרְוִי עֲלִמּוּי,
דְּכַתִּיב, (תְּחִלִּים קו) בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל (קנ"ג ע"ב) מִן
הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם. בְּגִינֵי כִּד, עֲלָמָא עֲלָאָה קְרִינּוּ הוֹי"א,
וְקְרִינּוּ לְעֵלְמָא (שְׁמוֹת קל"ח ע"ב) תִּתְאַה אֶתְ"ה, בְּגִין
דְּאֵיחּוּ בְּרוּךְ מַעֲלָמָא עֲלָאָה, עַל יְדֵי דְצְדִיק. הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (תְּחִלִּים קלח) בְּרוּךְ ה' מִצִּיּוֹן שְׁכַן יְרוּשָׁלַם וְגו'.
וְדָא מִצִּיּוֹן אֵיחּוּ בְּרוּךְ. תֵּא חַזִּי, בְּגוֹוְנָא דָּא (שְׁמוֹת לה)
ה' ה' תִּרְוִי עֲלִמּוּי (נִשְׂא קל"ח ע"א) נִינְהוּ, דָּא בְּאֶתְגְּלוּיָא
וְדָא בְּאֶתְכַסְיָא, וְעַל דָּא פְּסִיק טַעַמָא בְּגוֹוְיָיחּוּ, וּמַעֲלָמָא

דָּא עַד עֲלָמָא דָּא, כֵּלָא חַד.

תורה טו

לשון רבנו זכרוננו לברכה

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וכו': (שמות יט)

א מי שרוצה למעם טעם אור הגנוז, הינו סודות התורה שיתגלה לעתיד, צריך להעלות מדת היראה לשרשה:

ב ובמה מעליו את היראה, בבחינת משפט, כמו שכתוב (משלי כט): מלך במשפט יעמיד ארץ, וארץ היא בחינת יראה, כמו שכתוב (תהלים עו): ארץ יראה; הינו שישפט את כל עסקיו, כמו שכתוב (שם קיב): יכלכל דבריו במשפט; הינו שישפט וידון בעצמו כל עסקיו, ובזה יסיר מעליו כל הפחדים, ויעלה בחינת יראה ברה ונקיה, ותשאר אף יראת ה', ולא יראה אחרת. כי בשאין אדם דן ושופט את עצמו, אזי דנין ושופטין אותו למעלה, כי אם אין דין למטה, יש דין למעלה (מ"ר שופטים פ' ה), ובששופטין את האדם במשפט דלעיל, אזי הדין נתלבש בכל הדברים, וכל הדברים נעשים שלוחים למקום לעשות בזה האיש משפט פתוב, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (נדרים מא): 'למשפטיה עמדו' - אזי 'חבל עבדיך' לעשות דין בזה האדם; אבל בששופט את עצמו, ובשיש דין למטה אין דין למעלה, ואין היראה מתלבש בשום דבר לעורר את האדם, כי הוא בעצמו נתעורר. וזהו (תהלים נ): ושם דרך - מי ששם ארחותיו (כשדרז"ל סוטה ה), הינו ששופט ארחותיו, כמו שכתוב (שמות כא): ואלה המשפטים אשר תשים - עלידינו: ארצנו בישע אלקים; זה בחינת יראה, כמו שכתוב (קהלת יב): את האלקים ירא; הינו בחינת יראה עולה מהקלפה ומהאמות עלידי משפט, כי מתחלה היתה נתלבש בקלפה. וזהו שהאדם מפקח את עצמו מאיזה דבר - משר או מנגבים ושאר פחדים - זה הוא שהיראה נתלבש בזה הדבר, כי אם לא היה נתלבש היראה בזה הדבר, לא היה פח בזה הדבר להפחיד את האדם:

ג ושרש היראה הוא דעת, כמו שכתוב ב"עץ החיים", שמונצף"ה הוא בדעת דזעיראנפין, כמו שכתוב (משלי ב): אז תבין יראת ה' ודעת אלקים תמצא. ועקר הדעת הוא בלב, כמו שכתוב (דברים כט): ולא נתן לכם לב לדעת. גם שם עקר היראה, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (קידושין לב): דבר המסור ללב, נאמר בו: ויראת מאלקיך; הינו שידע ממי יתירא, הינו ליראה את השם הנכבד, יראת הרומויות.

ד ובשמיניע לבחינת דעת, זוכה להשגת התורה, כמו שכתוב (משלי ח): אני חכמה שכנתי ערמה - לשכונת התורה אצל ברדעת, כמו שכתוב (דניאל ב): קדשא-בריהווא "יהב חכמתא לחכימין". אבל יש שני בחינות תורה: יש בחינת נגלה ובחינת נסתר. אבל לבחינת נסתר אינו זוכה אלא לעתיד לבוא, אבל בזה העולם זוכה לבחינת נסתר עלידי תפלה במסירת-נפש, ולתפלה זוכה עלידי תורה שבנגלה, כי התורה שהיא בנגלה היא בחינת סיני, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (ברכות סד): סיני ועוקר הרים, הי מניהו עדיף, והשיבו: סיני עדיף, כי הכל צריכין למרי הטייא; והתורה שבנגלה הפל צריכין לה, אבל התורה שבנסתר זעירין אנו דצריכין לה. ובחינת סיני הוא בחינת שפלות, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (סוטה ה), שהניח הקדוש-ברוך-הוא כל הקרים, ולא נתן התורה אלא על הרסיני. וחכמינו זכרונם לברכה אמרו (שם ה): שתפלת השפל אין נמאסת, כמו שכתוב (תהלים נא): לב נשבר וכו'. ועלידי תפלה שהיא במסירת-נפש, שמכבול כל נשמיותו ואין גבול, ובשאין גבול, אזי יכול להשיג התורה שלעלית, שהיא אינה גבול ואין נתפסת בגבול:

ה זה שאמר רבה בר בר הנה: לדידי חזי לי החי אקרוקתא, דהוי בי אקרא דהגרוניא. ואקרא דהגרוניא פמה הוי, שתין בתי. אתא תנינא בלעה. אתא פושקנצא ובלעה לתנינא, וסליק יתב באילנא. תא חזי פמה נפיש חילא דאילנא. אמר רב פפא בר שמואל: אי לאו דהוי התם לא הימניה:

אקרוקתא - פרש רש"י: צפרדע, וזה בחינת עלית היראה לשרשה, הינו דעת, כי צפרדע היא מלה מרפכת: צפר דעה (תנא דבי אליהו רבה פ"ז ובכוונות ההגדה), וצפור הוא בחינת יראה, בחינת ארץ, כמו שכתוב (ישעיהו כד): מפנף הארץ ומירות וכו', וכמו שכתוב (שם ס): מי אלה - אותיות אלקים - כעב תעופינה וכו'; ודעה היא שרש היראה. ודמניא לאקרא דהגרוניא - לשון (שם נח): קרא בגרון, שזה בחינת תורה שבנגלה, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (עירובין נד): למוציאיהם פפה, כי עלידי עלית היראה לבחינת דעת, זוכין לתורה שבנגלה. ואקרא דהגרוניא פמה הוה, שתין בתי - זה בחינת תפלה, כי בשאנו קוראין להקדוש-ברוך-הוא בתארים של בשר ודם, והוא נמצא לנו בכל קראנו אליו, זה חסד השם יתברך, כי אם לא היה בחסדי השם יתברך, לא היה פדאי לקרא ולכנות את השם יתברך בתארים ושכחים ותבות ואותיות, אבל זה הכל חסד של השם יתברך. וזה שתין בתי - זה בחינת חסד, בחינת אברהם, כמו שכתוב (שה"ש ו): ששים המה מלכות, פרש רש"י: זה בחינת אברהם; ובתי

– לשון בתי מלכות. וזה (שם ב): סמכוני באשיות – כמו שמימיין אשיות כנגד אור גדול, כדי להסתכל באור הגדול עליידי אשיות, כן גזר חסדו לסמוך אותנו בתארים ושבתים האלו. וזה לשון: סמכוני, שהוא בחינת סמך, ובחינת ששים המה מלכות, בחינת אברהם, שהוא בחינת סמך בתי. **ואתא תנינא ובלעה** – תנינא זה בחינת נחש, שמסית את האדם שיתפלל לתועלת עצמו, כמו: הב לנא חיי ומזונא, או שאר תועלת. **ואתי פושקנצא ובלעה** – פרש רש"י: עורב; ואמרו חכמינו זכרונם לברכה (עירובין כב.): "מי שמשהיר פניו בעורב", ו"מי שנעשה אכזרי על בניו בעורב", הינו שמתפלל בלי שום פונת תועלת עצמו, ואינו חושב לכלום את עצמו, ונתבטל כל עצמותו ונשמיותו, ונתבטל באלו אינו בעולם, כמו שכתוב (תהלים מד): פיעליך הרגנו בלי היום. וזה בחינת (שה"ש ה): שחורות בעורב. ועליידי זה: **סליק ויתב באילנא** – שזכה לבחינת תורה שבנסתר, כמו שכתוב (תהלים יח): ישות השך סתרו – **שפתרייתורה אדם זוכה להם עליידי חשה, הינו מסירת נפש, שמשהיר פניו בעורב, כי הם בחינת חשה על שם עמק המישג.** וזה בחינת: סליק ויתב באילנא – ששם מדור הנשמות, כמו שכתוב (זוהר משפטים דף צט.): כל נשמתין מאילנא רבבא נפקין, והוא בחינת עולם הבא, ששם אריכות ימים, כמו שכתוב (ישעיהו סה): כימי עץ ימי עמי; וזה זוכה עליידי תפלה, כי הקדוש ברוך הוא מתאזה לתפלתן של ישראל, וכשישראל מתפללין לפניו וממלאין תאותו, אזי נעשה, כפיכח, בבחינת אשה, שהוא מקבל תענוג מעמנו, כמו שכתוב (במדבר כח): אשה ריח ניהח לה' – עליידי הריח ניהח שמקבל נעשה בבחינת אשה, ו"נקבה תסובב נכר" (ירמיה לא), שהקדוש ברוך הוא נעשה בבחינת מלבוש נגלה, הינו מבחינת שהיה מתחלה בנסתר, עכשו נתגלה עליידי התפלה, וקדשא בריך הוא ואורייתא בלא חד, ואז עליידי התפלה נתגלה אורייתא, הינו סתרי אורייתא. תא חזי כמה נפיש חילא דאילנא – הינו כמה נפיש חילא דהאי סתרייתורה, שאין יכולים להתלבש בשום דבר מגבל, בשום גוף, אלא במי שמשהיר פניו בעורב ונעשה בעורב על בניו:

ו זה בחינת (אבות ו): חמשה קנינים שקנה בעולמו. תורה קנין אחד – זה בחינת תורה שבנגלה. שמים וארץ קנין אחד – זה בחינת העלאת היראה לדעת. ארץ זה בחינת יראה כנ"ל, ושמים זה בחינת דעת, כי דעת הוא חבור, כמו שכתוב (בראשית ד): והאדם ידע. וזה בחינת שמים – אש ומים מהכרין יחד (הגיגה יב. כ"ר פרשה ד). אברהם קנין אחד – זה בחינת תפלה, בחינת שתין בתי, ששים המה מלכות כנ"ל. ישראל קנין אחד – זה בחינת משפט, המעלה

את היראה כנ"ל, כמו שכתוב (תהלים קמו): חקיו ומשפטיו לישראל. בית המקדש קנין אחד – זה בחינת סתרי אורייתא, שזוכין להם עליידי התפלה, שהיא בחינת אברהם. וזה (שם עח): הר זה קנתה ימינו – שזה ימיו, בחינת תפלה, בחינת אברהם. ונקרא הר על שם עמק המישג, ונקרא בית המקדש, בחינת קדש, בחינות ראשית, וכל זר לא יאכל קדש (ויקרא כב), ולא יאכל בו אלא מקדשיו ומקראיו, ובית המקדש הוא בחינת סתרי אורייתא:

ו זהו פרוש: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים – ממלכת זה בחינת תורה שבנגלה, כי בה מלכים ומלכו (משלי ח), ומלכות הוא בחינת נגלה, כי אין מלך בלא עם, והכל צריכין למלך, כי הכל צריכין למרי חפויא. וכהנים זו בחינת תפלה, בחינות אברהם כנ"ל, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (נדרים לב.), שאמר הקדוש ברוך הוא לאברהם: אתה כהן לעולם וכו'. וגוי קדוש – זה בחינת בית המקדש, בחינות תורה שבנסתר, הנקרא קדש. ועליידי מה זוכה לאלו הבחינות – עליידי שיעלה ויקשר בחינת יראה לבחינת דעת עליידי בחינת משפט כנ"ל. וזה: אלה הדברים אשר תדבר – זה בחינת יראה, הנקרא דבר, כי עקר הדבור שם הוא, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (ברכות ו): מי שיש בו יראת שמים, דבריו נשמעים. משה הוא בחינת דעת, וזה: אשר תדבר דיקא; וזה (שמות יח): כי יהיה להם דבר בא אלי – שישראל שהם בחינת משפט כנ"ל, הם מעלין ומקשרין (היראה) לבחינת משה, לבחינת דעת. וזה: אל בני ישראל דיקא – כי הם בחינת משפט, כמו שכתוב: חקיו ומשפטיו לישראל. נמצא, שעליידי שמקשרין היראה עליידי משפט לבחינת דעת, זוכין לתורה של נגלה, ועליידי תורה שבנגלה זוכין לתפלה, ועליידי תפלה זוכין לסתרי אורייתא. דבר זה בחינת יראה, כמו שכתוב (מלאכי ג): אז נדברו יראי ה':

וזאת התורה שיש על פסוק עיני בנאמני ארץ וכו' (תהלים קא):

ח עיני – זה בחינות דעת, כמו שכתוב (בראשית ג): ותפקחה עיני שניהם. גם דעת הם עשר שמות [הו"ה], גימטריא שני פעמים עיון, פידוע. בנאמני – זה בחינת אהרן, כמובא במדרש "שחר טוב", ואהרן הוא בחינת משפט, כמו שכתוב (שמות כח): ונשא אהרן את משפט בני ישראל. ארץ – זה בחינות יראה כנ"ל. לשבת עמדי – זה בחינות סיני, שפלות, אשכנז את דבא (ישעיהו נו), כנ"ל. הלך בדרך תמים – זה בחינות תפלה, בחינת אברהם כנ"ל, כמו שכתוב (בראשית יז): התחלף לפני והיה תמים. הוא ישרתני – זה בחינת סתרי אורייתא, זה בחינת הוא, בחינות עולם הבא (זוהר ויצא קנד: קנה:):

בְּאֵתְּכִסְיָא, וְעֲלָמָא תַתְּאָה פֶּל מְלוֹי בְּאֵתְּגִלְיָא. בְּגִין כְּדִּי
 אֵתְּכִסְיָא לְאָה בְּמַעְרַתָּא דְכַפְלָתָא, וְרַחֵל בְּגִלְיָיָא דְאִזְרַחָא,
 דָּא בְּסִתְרָא, וְדָא בְּאֵתְּגִלְיָא. וּבְאֵתְּכִסְיָא עֲלָמָא עֲלָאָה
 אֲתִרְשִׁים, דְּכַתִּיב, (בראשית ל) וַתֹּאמֶר לְאָה בְּאֵשְׂרֵי
 פִי אֲשֶׁר־נִי בְּנוֹת, וּבְגִין כְּדִי קָרָאָה שְׁמִיָּה אֲשֶׁר. (בגין
 כִּךְ כָּל בְּרַכְאָן (דף קנח ע"ב) דִּתְרִין עֲלָמִין בְּאֵתְּגִלְיָא
 וּבְאֵתְּכִסְיָא וְעַם כָּל דָּא). – וּבָא וְרָאָה, דְכִךְ הוּא וְדָאֵי
 בְּחִינַת הַכִּסּוּי וְהַגִּלּוּי. מִשּׁוּם שְׁעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כָּל דְּבָרֵי
 בְּכִסּוּי, כִּי הוּא גִנּוּז וּבִלְתִּי נִיתֵן לְהַשְׁגָּה לְכַעֲלֵי הַגְּבוּל כִּי
 הוּא בִלְתִּי גְבוּל. וְעַד שְׁלֵא יִזְכֵּה לְכַלְכֵּל דְּבָרֵי בְּמִשְׁפָּט
 וְלִזְכוּת לְדַעַת וְתוֹרָה שְׁבַנְגְלָה וְלִתְפִילָּה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ
 לֹא יִכּוֹל לְהִיטוֹל בְּבִיטוֹל הָרְאוּי לְהַשִּׁיג הָאוֹר הַגִּנּוּז הַבִּלְתִּי
 גְבוּל. וְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן כָּל דְּבָרֵי בְּגִלְיָיָא כִּרְחֵל הַכָּל גּוֹזְזִים
 מִמְּנָה הַלְכוֹת מַעֲשִׂיּוֹת שְׁבִאֲפֶשֶׁר לְקִיּוּמָם וְלְהַשִּׁיגָם עַל
 יְדֵי הַקִּיּוּם. וּמִפְּנֵי כִךְ שְׁעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן מֵהוֹתוֹ כִּסּוּי וְתַחְתּוֹן
 מֵהוֹתוֹ גִּלּוּי לְכֵן הִשְׁתַּלְשַׁל הַדְּבָר מֵאַחַר וְלֵאמֹר הוּא כִּנְגַד
 עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְכֵן הִתְכַּסְּתָּה לְאָה בְּמַעְרַת הַמְּכַפֵּלָה חֹדֵר
 לְפָנִים מִחֹדֵר בְּחִינַת הַסִּתְרָה שְׁכַתוֹךְ הַסִּתְרָה כִּנְ"ל,
 וְרַחֵל שְׁהִיא כִּנְדָד עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן נִקְבְּרָה בְּגִלְיָיָא בְּדַרְךְ,
 זֹו לְאָה וּסְדוּת הַתוֹרָה בְּסִתְרָה וְזֹו רַחֵל וְתוֹרָה שְׁבַנְגְלָה
 בְּגִלְיָיָא. וּבְכִסּוּי עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן נִרְשַׁם לָנוּ לְהַשִּׁיגוֹ, כִּי אִי
 אֲפֶשֶׁר לְהַשִּׁיג הַבִּלְתִּי גְבוּל מִצְדָּנוּ אֵלָא רַק מִצְדַּת הַהִכְרָה
 וְהִידִיעָה שְׁהוּא גִנּוּז וּבִלְתִּי גְבוּל, כִּי אֲנִי מִשִּׁיגִים אוֹתוֹ רַק
 בְּבַחֲנֵינָת רֹשֶׁם וְחוֹתָם, בְּרֵאִיָּה מִרְחוֹק, שְׁאֲנִי מִתְרַשְׁמִים
 מִמְּנֵי דִיִּיקָא עַל יְדֵי גוֹדֵל רִיחּוֹקָנוּ מִמְּנֵי, וּמִכְךָ דִיִּיקָא
 מִבִּינִים כִּמְהָ הוּא גְדוֹל וְנִשְׁגָב, בְּחִינַת תְּכִלִּית הִידִיעָה
 שְׁלֵא נִדְעָ. וְהִרְאִיָּה אוֹר הַגִּנּוּז מִתְגַּלָּה דִיִּיקָא עַל יְדֵי כִסּוּי
 בְּחִינַת כְּתִיבָה הַתִּימָה וְרוֹשֶׁם שְׁהִי נִכְתָּב, וְתֹאמֶר לְאָה
 לְגַלּוֹת קֶצֶת בְּפִיָּה בְּרוֹשֶׁם, פְּנִימִיּוֹת כּוֹנֵנֵת לְבָה, בְּאֲשֶׁרֵי
 הַתַּחְתּוֹם בְּלִיבֵי שְׁאִין נִיתֵן לְגַלּוֹתוֹ לְאַחֲרִים, כִּי אֲשֶׁר־נִי
 בְּנוֹת, כִּי אֵלּוּ הַבְּנוֹת הַמְּשִׁיכּוֹ בְּאוֹפֵן נִסְתָּר הָאוֹשֶׁר אֵל
 לִיבֵי, וְזֶה הָאוֹשֶׁר בְּאֵ מִעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, עוֹלָם הַבָּא, בְּחִינַת
 בִּינָה, הַנִּקְרָא אֲשֶׁר כִּידוּעַ. עַל שֵׁם הָרֵאִיָּה מִרְחוֹק בְּחִינַת
 אֲשֶׁר־נִי וְלֹא קְרוֹב. וּמִפְּנֵי שְׁאִין יִכּוֹלִים אַחֲרִים לְהַשִּׁיג
 מִקְרוֹב אוֹר הָאוֹשֶׁר אֲשֶׁר בְּלֵב הַמְּכּוּסָה שֶׁל לְאָה, לְכֵן
 רִשְׁמָה וּלְכוּשׁ אוֹשֶׁר לִיבָה בְּשֵׁם שֶׁל בְּנֵה הַנּוֹלָד מִמְּנָה,
 וּמִפְּנֵי כִךְ קָרָאָה שְׁמוֹ אֲשֶׁר.

וְכָל עֲזָבָדֵי דְלְאָה בְּאֵתְּכִסְיָא אִינּוּן, בְּגִין דְּעֲלָמָא עֲלָאָה
 אִיחּוּ בְּאֵתְּכִסְיָא, וְלֹא בְּאֵתְּגִלְיָא, וּבְגִין כִּךְ לֹא אִדְכַּר
 מִיְתַתָּה דְלְאָה, כְּמִיְתַתָּה דְרַחֵל. – וְכָל מַעֲשֵׂי לְאָה בְּכִסּוּי
 הָם, מִפְּנֵי שְׁעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הוּא מְכּוּסָה וְאוֹרוֹ גִּנּוּז, וְלֹא
 מִגּוֹלָה, וּמִפְּנֵי כִךְ לֹא נִזְכְּרָה בְּתוֹרָה מֵתַת לְאָה כְּמִיְתַתָּה
 שֶׁל רַחֵל. וְהִנֵּה לְאָה הִיא כִּנְגַד סוּדוֹת הַתוֹרָה, אֲשֶׁר בְּהֵם
 מַעַם אוֹר הַגִּנּוּז וְהַמְּכּוּסָה. וְרַחֵל כִּנְגַד תוֹרָה שְׁבַנְגְלָה.
 וְקְבוּרַת רַחֵל וּמְנוּחָתָה הִיא דִיִּיקָא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל כִּנְגַד
 מַלְכוּת עִשְׂיָה הַמְּגוֹלָה וְאוֹלֵי הוּא כִּנְגַד תַּלְמוּד יְרוּשְׁלָמִי
 אֲשֶׁר בּוֹ הַהִלְכוֹת הַבְּרוּרוֹת וְהַמּוֹנְחוֹת כְּשׁוֹלְחָן אֲרוּךְ.
 אֲמִנָּם קְבוּרָה הִיא כִּסּוּי כִּי גַם בְּרַחֵל יֵשׁ בְּחִינַת לְאָה
 הַנִּסְתָּרָת כִּי הַהִלְכוֹת מְלוּבֶשׁ וּגְנוּזִים בְּהֵם סוּדוֹת הַתוֹרָה
 וְהֵם שׁוֹרֵשׁ פֶּשֶׁט הַהִלְכָה. וּבְזִמְנֵן שְׁאִין מִשִּׁיגִים הַסוּדוֹת
 שְׁבַהֲלַכָּה נְחֻשְׁבַת קְבוּרַת וּגְנִיזַת רַחֵל, שְׁהִיא פֶּשֶׁט
 הַתוֹרָה שְׁבַנְגְלָה, כְּגוֹף הַקְּבוּרָה לְלֹא נִשְׁמָתָה. וְלֵאמֹר שְׁהֵם
 סוּדוֹת הַתוֹרָה לֹא נִזְכְּרָה קְבוּרָתָם כִּי הוּא הַסִּתְרָה בְּתוֹךְ
 הַסִּתְרָה כִּי נִגְנָז מֵהָעוֹלָם הִידִיעָה שִׁישׁ אוֹר הַגִּנּוּז בְּהִלְכוֹת
 רַחֵל. אִךְ יֵשׁ לְהַקְשׁוֹת עַל פִּי דְבָרֵי רַבְנֵי אֲשֶׁר אָמַר כִּי
 לְתוֹרַת שְׁבַנְסִתְרָה זֹכִים עַל יְדֵי שְׁפִלוֹת וּבִיטוֹל שְׁבַתְפִילָּה
 וְלִתְפִילָּה בְּשְׁפִלוֹת זֹכִים עַל יְדֵי תוֹרָה שְׁבַנְגְלָה שְׁהִיא
 בְּחִינַת סִינֵי הַנְּמוּךְ וּשְׁפֵל מִכָּל הַהָרִים. אִם כֵּן מֵאַחַר
 וְתוֹרָה שְׁבַנְגְלָה וְדָאֵי קוּדְמַת לְתוֹרָה שְׁבַנְסִתְרָה הַתְּלוּיָה
 בָּהּ, אִיךְ הַקְּדִים יַעֲקֹב עַל יְדֵי רְמּוּאוֹת לְבָן אֵת לְאָה לְרַחֵל,
 וְאִיךְ הַשִּׁיג יַעֲקֹב סוּדוֹת הַתוֹרָה לְפָנֵי פֶּשֶׁט הַהִלְכוֹת? אוֹלֵי
 יֵשׁ לְתַרְץ כִּי דִיִּיקָא זֶהוּ גוֹדֵל מַעֲלַת יַעֲקֹב שְׁהוּא בְּחִינַת
 חֲכָמָה כִּידוּעַ בְּחִינַת הַשְּׁגָתָה שְׁכָל שֶׁל כָּל דְּבָר (עֵינֵן תוֹרָה
 א') הוּא דִיִּיקָא מִשִּׁיג רֵאשִׁית הַסוּד שְׁעַל זֹאת הַהַשְׁגָּה
 יִכּוֹל לְהַלְבִּישׁ אוֹתוֹ בְּפֶשֶׁט הַהִלְכָה. כִּשֵׁם שְׁהַשִּׁיג סוּד
 הַתְּפִילִין וִידוּעַ כְּפִי זְמַנּוּ לְהַלְבִּישׁ הַסוּד בְּמַקְלוֹת כִּידוּעַ. וְכֵן
 כִּשֵׁם שְׁמִשָּׁה הַשִּׁיג הַסוּד שְׁקִיבֵל בְּשָׁמַיִם בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
 הַמְּכּוּסָה בְּעֵנֵן וְעֶרְפֵּל וְהוֹרִידוֹ לְסִינֵי הָרוֹת עַל הַלּוֹחוֹת
 וּמְלוּבֶשׁ בְּפֶשֶׁט הַהִלְכָה. אִךְ אֲנִי עִם יִשְׂרָאֵל מִצִּידָנוּ
 מִשִּׁיגִים הַפֶּשֶׁט עַל יְדֵי קִיּוּם הַהִלְכָה וְאַחַר כִּךְ הַסוּד וְאוֹר
 הַגִּנּוּז אֲשֶׁר בָּהּ.

וְתֹא חֲזִי, דְּחִכֵּי הוּא וְדָאֵי. בְּגִין דְּעֲלָמָא עֲלָאָה, פֶּל מְלוֹי

וּבְגִין דָּא, פְּלֵא חַד, דְּהָא פְּלֵא הוּי מְעַלְמָא עֲלָאָה. חֲכִי נְמִי וּבְכַל אֲתֵר, תְּרִין עֲלָמִין, דָּא בְּאַתְגְּלִיא וְדָא בְּאַתְכַּסְיָא. וְאַנְז לָא מְבַרְכִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, אֲלָא בְּתִרִין עֲלָמִין, דְּכַתְיב, (תהלים קו) בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל (קנ"ג ע"ב) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. בְּגִינֵי כֵּן, עֲלָמָא עֲלָאָה בְּרִינְז הוּא, וְקִרְיָנְז לְעֲלָמָא (שמות קל"ח ע"ב) תַּתְּאָה אֲתֵרָה, בְּגִין דְּאִיהוּ בְּרוּךְ מְעַלְמָא עֲלָאָה, עַל וְדָא דְצַדִּיק. הֲדָא הוּא דְכַתְיב (תהלים קלח) בְּרוּךְ ה' מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם וְגו'. וְדָאֵי מְצִיּוֹן אִיהוּ בְּרוּךְ. תָּא חַזִי, בְּגוֹזְנָא דָּא (שמות לח) ה' ה' תְּרִין עֲלָמִין (נשא קל"ח ע"א) נִינְהוּ, דָּא בְּאַתְגְּלִיא וְדָא בְּאַתְכַּסְיָא, וְעַל דָּא פְּסִיק טַעְמָא בְּגוֹזְנֵיהוּ, וּמְעַלְמָא דָּא עַד עֲלָמָא דָּא, פְּלֵא חַד. – וּמִפְּנֵי זֶה שְׁעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הַמְּגוֹלָה מַלְבִּישׁ בְּתוֹכוֹ אֹרֶךְ הַגְּנוּז שֶׁל עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְגַן, הַכֵּל אֶחָד כִּי הַתַּחְתּוֹן הוּא לְבוּשׁ שֶׁלֵם לְעִלְיוֹן וְהוּא כְּדוֹגְמָתוֹ וְשׁוֹאֵב מִמֶּנּוּ הַיּוֹת הַחֲכָמָה, לְכֵן נַחֲשָׁבִים כְּאַחַד לְמִרְוֹת הַהַבְּחָן שֶׁל עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן מְכוּסָה וּמְגוֹלָה, שֶׁהָרִי הַכֵּל הַנִּמְצָא בְּעוֹלָם הָעֵשִׂיָה הוּא מִשְׁתַּלֵּשׁ מִעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא שׁוֹרְשׁוֹ וְלְכֵן עֲנָפִים מְחוּבְּרִים בְּאַחַדוֹת לְשׁוֹרְשָׁם בְּכֹל עֵת בְּאַחַדוֹת גְּמוּר וְהַכֵּל עֵץ אֶחָד שֶׁלֵם. כִּךְ גַּם, וּבְכֹל מְקוֹם, שְׁנֵי עוֹלָמוֹת שֶׁהֵם בְּאַמֹּת אֶחָד, רַק שׁוֹה תַּחְתּוֹן וְנִבְחָן שֶׁהוּא בְּנִגְלָה זֹה עֲלִיּוֹן וְשׁוֹרֵשׁ לְתַחְתּוֹן וְנִבְחָן שֶׁהוּא בְּנִסְתֵּר. וְאַנְז לָא מְבַרְכִים לְקַב"ה, אֲלָא דִּיּוּקָא בְּשְׁתֵּי עוֹלָמוֹת, כְּדִי לְגַלּוֹת, דִּיּוּקָא מִתּוֹךְ שְׁתֵּי בַחֲיוֹנוֹת אֱלֹו כְּנ"ל, שֶׁהַכֵּל אֶחָד. לְגַלּוֹת אִיךְ בְּרַכְתּוֹ יִתְבַּרְךְ נִמְשַׁכְתָּ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה מִן הַנִּסְתֵּר לְנִגְלָה, שֶׁהָרִי כְּתוּב בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַמְּגוֹלִים כִּי שִׁפְעַ בְּרַכְתּוֹ נִמְשַׁכְתָּ מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאֹרֶךְ בְּרַכְתּוֹ הַגְּנוּז מֵאַחַד הַתַּחְתּוֹן בְּעֲלִיּוֹן. וּמִפְּנֵי שֶׁהָעֲלִיּוֹן הוּא גְנוּז מִפְּנֵי שֶׁהוּא בְּלִתֵּי גְבוּל כְּנ"ל, לְכֵן עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֹרֶךְ סוּדוֹת הַתּוֹרָה שָׁבוּ נִקְרָא הוּא, כִּי הוּא אִינּוּ לְשׁוֹן נוֹכַח וְקָרוֹב אֲלָא נִסְתֵּר וְרַחוּק בַּחֲיוֹנָת אֲשֶׁר כְּנ"ל הַיּוֹצֵא מִלְּאָה, וְכֵן קוֹרְאִים לְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן וְתוֹרַת הַנִּגְלָה אֲתָה בְּלִשׁוֹן נוֹכַח וְקָרוֹב. מִפְּנֵי שְׁעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הוּא בְּרוּךְ מִעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן עַל יְדֵי הַצַּדִּיק יוֹסֵד עוֹלָם, שֶׁהוּא הַצִּיּוֹנֵר הַמְּעַבִּיר הַשִּׁפְעַ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה וּמַחְבְּרִם וּמַאַחֲדִם. וְזֶהוּ שְׁכַתּוֹב בְּרוּךְ ה' מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם, כִּי מִזֶּה שֶׁהֵשֵׁם יִתְבַּרְךְ, אֲשֶׁר אֲנִי יֹרְאִים מִמֶּנּוּ יֹרְאֵת הַרוֹמְמוֹת עַל יְדֵי כֹלְכַלְתָּנוּ בְּמִשְׁפַּט הַתַּבּוּדוֹת, הוּא יִתְבַּרְךְ שׁוֹכֵן בִּירוּשָׁלַם שֶׁל מַטָּה, עַל יְדֵי יֹרְאָה שְׁלֵמָה שֶׁלָּנוּ (ירו- שלם) עַל יְדֵי שֶׁהִירְאָה

עוֹלָה לְדַעַת וְנִתְקַן הַדַּעַת וְנַעֲשֶׂה חַיְבוּר אֱלֹו יִתְבַּרְךְ שֶׁהוּא בַּחֲיוֹנָת בְּרִית, בַּחֲיוֹנָת יוֹסֵד. לְכֵן וְדָאֵי מְצִיּוֹן שֶׁהוּא הַיּוֹסֵד כִּידוּעַ הוּא הַנִּסְתֵּר בְּרוּךְ וְשׁוֹכֵן גַּם לְמַטָּה בְּעוֹלָם הָעֵשִׂיָה בְּמַלְכוּת שֶׁהִיא יְרוּשָׁלַם מְקוֹם בֵּית הַמְּלוּכָה. כֵּן וְרָאָה, כְּמוֹ כֵּן בְּשֵׁם הַיּוֹי"ה בְּרוּךְ נְרַמְזִים אֱלֹו הַבַּחֲיוֹנוֹת בְּאַתְיוֹת ה' רֵאשׁוֹנָה וְה' אַחֲרוֹנָה, שֶׁהֵם שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, זֶה בְּנִגְלָה וְזֶה בְּנִסְתֵּר כְּנ"ל, וּבְאַמֹּת ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד כְּנ"ל, אִיךְ עֵיִקֵר אַחַדוֹתוֹ הִיא מְנַפְּלָאוֹת טַעַם אֹרֶךְ הַגְּנוּז שֶׁלּוֹ, הַמְּתַגַּלָּה דִּיּוּקָא עַל יְדֵי הַפְּרוּד, כִּי כְּבִיכּוֹל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ נִתֵּן לְפְרוּד מְקוֹם לְמַעַן נַפְעַל בְּעַצְמָנוּ לְגַלּוֹת אַחַדוֹת הַנִּסְתֵּר בְּנִגְלָה, עַל יְדֵי שְׁנַכְלָכַל דְּבַרְיָנוּ בְּמִשְׁפַּט, לְדַעַת בִּירְאָה שְׁלֵמָה שֶׁה' מְבִיט וְרוֹאֵה מְעַשִּׂינוּ וּמִשְׁגִּיחַ עֲלֵינוּ, שְׁעַל יְדֵי זֹאת הִירְאָה, מְעַשִּׂנוּ יִהְיוּ מְאוּחָדִים בְּזֹאת הַחֲכָרָה בּוֹ יִתְבַּרְךְ. וְעַל כֵּן לְמַעַן הַבְּחִירָה כְּנ"ל שְׁדִיּוּקָא מִתּוֹךְ הַפְּרוּד מִתְגַּלָּה פֶּאֶר הַאֲחַדוֹת בִּיתֵר שֹׂאת, עַל זֶה, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק, הַמְּצַמֵּם שִׁפְעַ הָעֲלִיּוֹן לְתַחְתּוֹן בְּאוֹפֵן שֶׁל כִּיסוּי לְמַעַן הַבְּחִירָה לְכֵן מִפְּסִיק הַטַּעַם בְּתוֹכָם, כִּי אֹת ו' שֶׁהוּא יַעֲקֹב בַּחֲיוֹנָת מִשְׁפַּט הַתַּבּוּדוֹת אֲשֶׁר נִכְלַל בּוֹ הַמִּילוּי שֶׁהוּא גַם אֹת ו' שֶׁהוּא הַצַּדִּיק יוֹסֵד, הוּא מַחְבֵּר בֵּין הָעוֹלָמוֹת וּמַאַחֲדִם דִּיּוּקָא עַל יְדֵי שְׁמִסְפִּיק וּמְצַמֵּם וּמְכַסֵּה טַפַּח שֶׁל טַעַם אֹרֶךְ הַגְּנוּז בְּתוֹכָם, דִּהִינּוּ בֵּין הָעוֹלָמוֹת, אִיךְ הוּא בְּתוֹכָם כִּי בְּאַמֹּת לְמִרְוֹת הַצִּמְצוּם, הַאֹרֶךְ אִינּוּ רַחוּק אֲלָא מְמַשׁ בְּתוֹכָם וּסְמוּךְ לְכֹל הָעוֹלָמוֹת עַד שְׁלַעֲתִיד יִהְיֶה נִגְלָה וְנוֹכַח לְהַצְבִּיעַ בְּאַצְבַּע וְלוֹמַר זֶה א-לי, וּמִהָעוֹלָם הַזֶּה הָעֲלִיּוֹן, הַנִּקְרָא הוּא לְפָנֵי הַגִּילּוּי, אִיךְ עֵתָה נִקְרָא זֶה כְּנ"ל, וְעַד הָעוֹלָם הַזֶּה הַמְּגוֹלָה תְּמִיד וּבְאַמֹּת מִתְגַּלָּה עַל יְדֵי הַצַּדִּיק כִּי הַכֵּל אֶחָד. וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן הוּא יוֹסֵד, לְשִׁפּוּט אֵת הַר עֵשׂוֹ, אֵת הַיִּצְרַר הַרְעַ הַנִּקְרָא הַר, הַר הָעֵשִׂיָה הַחִיצוֹנִית, לְשִׁפּוּט הָאֵם כִּךְ רֵאשִׁי לְהַתְנַהֵג לְפָנֵינוּ יִתְבַּרְךְ וְהָאֵם רֵאשִׁי לְעֶסֶק רַק בְּפִשְׁט הַהֲלָכָה מְצוּוֹת אֲנָשִׁים מְלוּמְדָה אוֹ הָאֵם צְרִיךְ גַּם הַפְּנִימוֹת הַמְּסוּמְנָת בַּחֲיוֹנוֹת בְּבַחֲיוֹנָת צִיּוֹן וְסִימּוֹן. אִז יַעֲלוּ הַמוֹשְׁעִים אֵת הִירְאָה לְשׁוֹרְשָׁה, וְהִיָּה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ גַּם בְּעוֹלָם הָעֵשִׂיָה, בְּיוֹם הַהוּא הַנִּסְתֵּר יִהְיֶה הַשֵּׁם אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד בְּמַתְרָה בִּימֵינוּ אָמֵן.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקומי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן וצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאותו לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובזוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמות רבנו הקדוש ונשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דיון. לכן נרמז אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

א. עליידי התבודדות, דהינו שיתבודד יודין וישפוט את עצמו על כל הדברים שעושה, עליידי זה זוכין ליראה, ועליידי זה זוכין לתורה שבנגלה ולענוה באמת. ועליידי זה יזכה לתפלה במסירת נפש, שיכבטל כל ישותו ונשמיותו בשעת התפלה, ועליידי זה יזכה לחשינת סתרי תורה, שהוא אור הגנוז שיתגלה לעתיד. אשרי הזוכה לזה:

ב. סתרי תורה אין זוכין כי אם מי שמשחיר פניו בעורב ונעשה בעורב על בניו, עד שמכבטל כל נשמיותו כאלו אינו בעולם:

תפילה על פי הלימוד

זכני ועזרני לשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ועשה את אשר בך חקיד אלך ואת משפטיך אשמר. וזכני למשפט דקדושה באמת, שאזכה לישב דעתי בכל יום תמיד, ואשפט את עצמי היטב, ואדון בעצמי את כל העסקים והענינים והמעשים אשר אני עושה אם כן ראוי לי לעשות, לבלות ימים במעשים כאלה חס ושלום. ואזכה לאחז את דעתי היטב זמן מסים בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה, ולא אניח את דעתי ומחשבותי לברח מזה מהרה, רק אזכה לזנום בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה היטב היטב, עד שאזכה שיתחזק ישוב דעתי באמת בתקף גדול ובהתגברות חזקה, באפן שאזכה לסור ולשוב מעתה תקף ומיד, מפל המעשים הרעים ומפל המחשבות הרעות, ולאחז רק במעשים טובים תמיד: ועל ידי זה תזכני ברחמי ליראה שלמה, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את ה' אלקיני. ותהיה יראתי ברה ונקה בלי שום פסלת, ויהיה לי

רק יראת ה' לבד, ותגדל חסדך עמי ותמתיק ותכבטל מעלי ומעל זרעי ומעל כל עמך בית ישראל כלימיני דינים שבעולם. ואל תדייני כמעשי ואל תשפטני במפעלי. אל תבוא במשפט עמי כי לא יצדק לפניך כל ה'. רק תגור בחסדיך הגדולים והמרבים לכבטל מעלי כל המשפטים וכל הדינים שבעולם, שלא יהיה להם שום פתחויפה לעורר דין ומשפט חס ושלום, רק תזכני שאני בעצמי אשפט עצמי היטב בכל עת, לעורר עצמי לתשובה שלמה באמת תמיד, עד שאזכה להיות פרצונך הטוב באמת לאמתו. ותצילני ברחמיך הרבים מפל מיני יראות הצוניות, מיראות נפולות, שלא אירא ואפחד משום שר ואדון, ולא משום מין היה רעה ולקטים, ולא משום דבר שבעולם, כי אם מןך לבד אירא ואפחד, ותהיה יראתי עלפני תמיד לכלתי אמתא. ואזכה להעלות היראה לשרשה לדעת הקדוש. ואזכה ברחמיך העצומים להשלים דעתי בשלמות בקדושה

ובטהרה, למען אדע מפי אתירא, ליראה את שמך הגדול לבד. וימשך היראה הקדושה בכל אברי בך"ח אברי ובשם"ה גידי, ואזכה להיות מלא אימה ופחד ויראה גדולה באמת משמך הגדול והקדוש בכל עת ובכל שעה תמיד, ותזכני ברחמיך הרבים לדעת שלם באמת בקדושה ובטהרה: ה' אלוקים, אתה ידעת את גדל פחיתות ושפלות ופגם דעתנו, כי דעתנו נפגמה ונתקלקלה מאד, עליידי מעשינו הרעים ומחשבותינו המזנות ודעותינו המבלבלות מאד, עד אשר אין לנו יודעים כלל לתת עצה בנפשנו, איך להתנהג בשום דבר שבעולם. אגא ה', מלא רחמים. חמל עלי וחנני מאתך דעה שלמה, שאזכה לדעת שלם דקדושה, למען אדע את שמך באמת, ואירא מןך תמיד, ואזכה ליראה עלאה יראת הרוממות.

לעילוי נשמות
מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל
ת.נ.צ.ב.ה.

להצלת שמעון בן רמונדה רוחמה, ולורע של קיימא
וכן לרפואה שלמה רחל בת מזל ורמונדה רוחמה
בת שמחה

לעילוי נשמת מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת חיה ליאורה
בת פטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה.